

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Seres Petra jogtanácsos által képviselt **felperesnek** a dr. Tóth Veronika ügyvéd által képviselt **alperes** ellen számlatartozás megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. február 6. napján kelt 4.G.40.145/2007/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. és 9. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán a 2009. április 29. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - 378.800 (Háromszázhetvennyolcezer-nyolcszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felek 2005. november 16-án takarmánykukorica 2006. évi termeltetésére szerződést kötöttek. A megállapodásban az alperes 50 hektáron 225 tonna takarmánykukorica megtermelését és a felperes javára történő értékesítését, felperes pedig az általa forgalmazott és a termény előállításához szükséges input anyagok (vetőmag, növényvédőszer, műtrágya, stb.) biztosítását vállalta. A megállapodás szerint a felperes az átadott input anyagokról számlát állít ki, és a kiállítással egyidejűleg a számla bruttó értékével megegyező összegű kölcsönt nyújt a termelőnek. A finanszírozás mértéke hektáronként 50.000 Ft volt. A felperes az alperesi késedelmes fizetés esetére a szerződésben évi 18 %-os késedelmi kamatot kötött ki.

A felek 2006. augusztus 25-én 2006. - 2007. évi őszi káposztarepcére termeltetési szerződést kötöttek. A megállapodásban az alperes 150 hektáron 270 tonna duplanullás őszi

káposztarepce mag megtermelését és a felperes javára történő értékesítését, a felperes pedig az általa forgalmazott és a termény előállításához szükséges „input” anyagok biztosítását vállalta. A megállapodás szerint a felperes az átadott input anyagokról számlát állít ki, és a kiállítással egyidejűleg a számla bruttó értékével megegyező összegű kölcsönt nyújt a termelőnek. A finanszírozás mértéke hektáronként 60.000 Ft volt, és a felperes az alperes késedelmes fizetése esetére a megállapodásban évi 18 %-os késedelmi kamatot is kikötött.

A felperes a fenti két termeltetési szerződés alapján átadott input anyagokról számláit kiállította, az alperes a számlákat 6.310.243 Ft összegben nem egyenlítette ki.

A fizetési meghagyásból perré alakult eljárásban a felperes az alperes kötelezését kérte 6.310.243 Ft számlatartozás, továbbá ezen összeg után az egyes számlák lejártától számított évi 18 %-os késedelmi kamat, és a perköltség megfizetésére. Azzal érvelt, hogy az alperes a számlákat lejáratkor nem fizette meg, a számla kifizetésére az alperesnek halasztást nem adott, ezért az alperes az egyes számlák esedékességének időpontjától a szerződés szerint évi 18 %-os kamat megfizetésére is köteles.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a fizetésre a felperestől fizetési haladékot kapott, így a követelés idő előtti.

Az elsőfokú bíróság a 2008. január 9-i tárgyaláson 3. sorszámú végzésében felhívta az alperest a védekezésében foglaltak bizonyítására, így annak igazolására, hogy a felperestől a tartozás megfizetésére haladékot kapott. Felszólította, hogy bizonyítási indítványát 15 napon belül terjessze elő, és figyelmeztette a bizonyítatlanság következményeire, valamint a Pp. 141. § /1/ és /6/ bekezdésében foglaltakra.

Az alperes a bírói felhívásnak nem tett eleget, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság a 2008. február 6. napján kelt 4.G.40.145/2007/5. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.310.243 Ft-ot és ezen összeg után az egyes számlák lejártától a kifizetés napjáig járó évi 18 %-os késedelmi kamatot, valamint 378.800 Ft és 315.000 Ft perköltséget. Határozata indokolásában kifejtette, hogy az alperes a kereset összecszerúségét nem is vitatta, csak azzal védekezett, hogy a teljesítésre a felperestől haladékot kapott. A felperes ezt tagadta, az alperes pedig fenti állítását nem bizonyította.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Fellebbezésében továbbra is elismerte, hogy a felperes számláit 6.310.243 Ft összegben nem fizette meg, de azzal védekezett, hogy a felperes területi képviselőjével, "A" szóban megállapodott abban, hogy tartozását a 2008. évi termés árbevételéből fogja kiegyenlíteni, ezért a felperes követelése idő előtti.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Azzal érvelt, hogy az alperesnek fizetési haladékot nem adott, és tartozását az alperes az eltelt időben sem egyenlítette ki.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéletablának mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az alperes fellebbezésben előterjesztett újabb tényállítását, így azt, hogy "A" állapotodott meg fizetési halasztásban - a másodfokú eljárásban figyelembe lehet-e venni.

A Pp. 2. § /1/ bekezdése értelmében a bíróságnak az a feladata, hogy a peres felek közötti jogvitát ésszerű határidőn belül, a felek jogainak és kötelezettségeinek szem előtt tartása mellett befejezze. A Pp. 3. § /3/ és /4/ bekezdése szerint a peranyag szolgáltatási kötelezettség a feleket terheli, e tekintetben a bíróságnak az a feladata, hogy a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztassa. A Pp. 141. § /6/ bekezdése értelmében pedig, ha a felek valamelyike tényállításainak, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedik, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz. A Pp. 235. § /1/ bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására.

Az elsőfokú bíróság az alperesi védekezésre figyelemmel a Pp. 164. § /1/ bekezdése szerint helyesen hívta fel az alperest a védekezésében foglaltak bizonyítására. Tájékoztatása teljes körű és mindenre kiterjedő volt. Az alperesnek a gondos és az eljárást segítő pervitelnek megfelelően már az elsőfokú eljárása során lehetősége lett volna tényelőadását megtenni, és bizonyítási indítványát előterjeszteni. Az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § /2/ és /6/ bekezdésének alkalmazásával a törvényi rendelkezés betartása mellett hozta meg határozatát, ezért az ítéletábla a fellebbezésben előadott új tényt nem vehette figyelembe, és a fellebbezésben előadottakat - valóságtartalmától függetlenül - figyelmen kívül hagyta (BDT. 2000. évi 176. számú eseti döntés).

Az alperes így továbbra sem bizonyította, hogy a felperestől azösszagszerűségében nem vitatott tartozás megfizetésére haladékot kapott, ezért a Győri Ítéletábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték állam javára történő megfizetésére, továbbá a jogi képviselővel eljáró felperes másodfokú képviseleti költségének a viselésére.

Az ügyvédi munkadíj összegét a Győri Ítéletábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével 50.000 Ft-ban állapította meg.

Győr, 2009. április 29.

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a

Dr. Hammer Sándor sk.
előadó bíró

Dr. Farkas Attila sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: